

Possibilitats Turístiques de l'Empordà

El Sr. Gich va parlar dijous passat al Museu, de les possibilitats turístiques de l'Empordà: però en va parlar, sense estadístiques d'aquella forma poètica que tan bé sap ajustar a tots els temes que tracta —i el recordem com a mantenidor d'uns jocs florals, o estudiant unes pintures, o un professor de l'Institut—. Va començar, la diversitat de les comarques de Girona, suma d'individualitats diferenciades, començant per la magnífica plana de la Cerdanya, encerclada de muntanyes, seguit pel Ripollès, enèrgica successió de paisatge, la Garrotxe tan oblidada i tan important, amb la seva capitalitat d'Olot, que tant de pòsit cultural ha aportat al nostre país, les Gavarres, la frondositat de la qual completa el mar, i el nostre Empordà, sense distincions d'alt ni de baix, que són geogràficament una unitat, i que s'hauria de fer conèixer millor als turistes que ens visiten, cada vegada més en nombre, que responen al mundial corrent de la utilització de l'oci, conseqüència de la vida cada vegada més dominada per la tècnica i el maquinisme, que provoca aquest desig d'evadir-se de la rutina del treball feixugós i monòton de cada dia.

La falta de plantejament inicial del fenomen, ha produït una certa desorientació entre la gent de la província, que han invertit quantitats importants, el rendiment de les quals be encarir per lo estret de la temporada, limitada a dos mesos de saturació: i una de les coses que caldria fer, seria ampliar-la a part de l'hivern, amb instal·lacions o modificacions escaients a tal fi. Una altra de les coses que caldria estudiar, és l'atracció del joc, en algun lloc assenyalat de la nostra costa; també interessaria, la modificació de la xarxa viària perpendicular a l'autopista, per a facilitar l'accés a l'interior, tan plè de possibilitats, ara que sembla que s'inicia una corrent d'internar-se en el país. El turisme interior té l'avantatge de la seva continuïtat, ja que la mar, que ha atret majoritàriament el corrent turístic de l'estranger, pràcticament és ja plena al màxim, en detriment de la tranquil·litat que el turista cerca, i provoca problemes de concentració de serveis, que es podrien canalitzar vers l'interior.

La nostra costa, be marcada per una dualitat climàtica, i en l'una domina el vent del nord, la nostra tramuntana seca, confortant i productora de cels meravellosament transparenents, en l'altre el del sud, humit, opac i depriment; va llegir uns passatges de Josep Pla, sobre aquesta dualitat.

Paisatges, costes, muntanyes, son element atractiu, de gran aficasia, afegint-hi la nostra gastronomia, que en tenim, i és fruit de la civilització ja antiga i sedimentada, i d'una tècnica familiar i de dedicació, perquè la cuina no pot ésser feta més que amb calma i pensada en tradicions seculares; feu una poètica al·lusió a Pere Coromines parlant dels rius i ademés recordant els monuments de Sant Pere de Roda, Sant Miquel, Vilabertran i altres joies de l'Empordà. S'hauria de pensar amb calma què és el que cal fer amb les reserves que ens queden de la platja de Pals i del Golf de Roses, prenent model i adaptant ciutats residencials com a S'Agaró, però pensant en el paisatge, en l'aprofitament intel·ligent, i en portar turisme vers l'interior.

L'estudi de totes les possibilitats turístiques de l'Empordà fou correspost pel públic amb llargs i entusiastes aplaudiments, ben merescuts per la fluïdesa d'estil i la clara construcció de la conferència.

C. RABANÉ

Racó de la Sardana

HOMENATGE

Francesc Mas Ros va néixer a Caldes de Malavella l'any 1901. Ja de petit es passava moltes estones a casa seva observant com afinaven pianos, primerament la curiositat, després la complaença, desvetllarien ben aviat el seu interès per la música.

Tot just complers els seus deu anys ingressà a la fundació escolar de les Monges de Sant Joan de Cluny, a la mateixa vila de Caldes, per estudiar solfeig i piano. Després d'aquests anys d'estudi, el seu treball esdevé totalment autodidàctic.

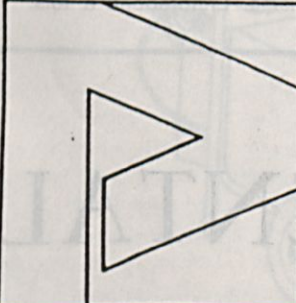
Als voltants de l'any 1930 va fundar la orquestra J.A.D.R.Y.S. que aleshores adquirí gran renom i prestigi, i de la que fou director-pianista. Amb aquesta activitat Francesc Mas Ros anà adquirint coneixements musicals.

Va ésser l'any 1946 quan es donaria a conèixer la seva primera sardana: "Cançó de la Marta". Era l'inici d'una abundosa producció que podriem enmarcar dins l'estil peculiar del músic V. Bou "Xaxu".

En aquest sentit, Mas Ros no ha pretès mai erigir-se en un geni creador, ni d'imposar la seva obra pel procediment fàcil de la composició engrescadora. Més aviat podriem assegurar que en el seu treball s'hi reflecteix la senzilla expressió d'un home enamorat de la sardana, del seu encís i de la seva alegria encomandissa.

D'aquí ha esdevingut l'èxit multitudinari de les sardanes del Mestre Mas Ros, que enguany gaudeix de la predilecció d'un grandíssim estol d'admiradors. Aquest clamorós ressò de la seva obra musical, ha fet que algunes de les seves sardanes s'enregistresin en disc, o fosin guardonades com de màxima popularitat. Així esmentarem respectivament el cas de "Tossa bonica", com la més divulgada discogràficament i "L'Ermida de Collbàs", elegida "Sardana de l'any, en 1974".

No li havia de mancar dons el nostre testimoni de simpatia, Figueres li dedica l'Aplec de la Sardana d'enguany, amb un homenatge ben merescut, que sense dubte li correspon per la seva constància al servei de la sardana i del poble català.

BANCO POPULAR

SUCURSAL DE ROSAS

CONVOCA, exámenes para cubrir:

2 Plazas de Auxiliar

Temporada verano

INFORMACION: Teléfono 257008, o en la misma Sucursal

Ultimo día de inscripción el 20 - 5 - 77